

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

11.Gf.40.250/2023/4-II.

A felperes:

felperes

felperes címe)

A felperes képviselője:

Partos és Noblet Ügyvédi Iroda együttműködésben a Hogan Lovells International LLP-vel
(ügyintéző: dr. Kószó Gábor ügyvéd)

jogi képviselő címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Geri Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Geri Zoltán ügyvéd)

jogi képviselő címe1

A per tárgya:

gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének marasztalása iránt indított per

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

18.G.40.116/2023/12-II.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az alperesnek az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasítja, az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 920.240 (kilencszázhúszezer-kétszáznegyven) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 553.795 (ötszázötvenháromezer-hétszázkilencvenöt) forint + áfa másodfokú eljárással felmerült ügyvédi költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 12-II. sorszámú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.253.000 forintot, valamint 1.431.021 forint perköltséget, továbbá 1.500.000 forint eljárási illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal illetékbevételei számlájára.

[2] A törvényszék által megállapított tényállás szerint a adós gazdasági társaság-t a cégbíróság 2003. január 27-én jegyezte be a cégnyilvántartásba, elnevezése 2010. március 9-én adós1.-re változott. A társaság ügyvezetője megalakulásától a felszámolás elrendeléséig az alperes volt. A 2009. április 22-én előterjesztett felszámolási kérelem alapján rendelte el a bíróság a felszámolást, a adós1. felszámolásának közzétételére 2010. október 6-án került sor. A felszámolási eljárásban a felperes hitelezői igényét a felszámoló összesen 58.005.768 forint összegben visszaigazolta, a zárómérleg készítésének fordulónapján a felszámoló összesen 60.545.487 forint hitelezői igényt tartott nyilván. A törvényszék az adós felszámolási eljárását 2017. március 1-jén egyszerűsített módon befejezte és az adóst megszüntette, mivel az eljárás technikailag lebonyolíthatatlan volt, illetve az adós vagyona a hitelezői követelések kiegyenlítésére nem volt elegendő. Az adóst 2017. március 29-i időponttal 2017. május 11-én törölték a cégnyilvántartásból.

[3] A Fővárosi Törvényszék a Budapest Főváros Önkormányzata I. rendű és a felperes II. rendű felpereseknek a alperes alperes ellen, gazdasági társaság vezető tisztségviselője felelősségének megállapítása iránt indított perében a 2022. május 31-én meghozott 18.G.40.634/2020/62-I. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének 2008. december 31. napján való bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 30.253.000 forinttal csökkent. Kötelezte az alperest a felmerült illeték, valamint az eljárással felmerült költségek felperesek részére való megfizetésére. A II. rendű felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2022. november 17-én meghozott 12.Gf.40.301/2022/8. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és kötelezte az alperest a felperesek részére a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi költség megfizetésére.

[4] A felperes a 2023. január 16. benyújtott keresetében kérte a felszámoló által nyilvántartásba vett összesen 58.005.768 forint összegű kielégítetlen hitelezői igényből, valamint a 2010. október 6. napjától számított késedelmi kamatából álló követelésre figyelemmel az alperes kötelezését a megállapítási ítéletben megjelölt 30.253.000 forint összeg megfizetésére. Kérte továbbá az alperes marasztalását a perköltségben.

Keresetét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 63. § (3) és (4) bekezdésére alapította. Arra hivatkozott, hogy az adós felszámolási

eljárásában az 58.005.768 forint hitelezői igénye nem térült meg. A bíróság az adós felszámolási eljárását befejezte, az adóst a nyilvántartásból törölte. A törvényszék a felperes Cstv. 33/A. §-ára alapított keresete alapján az alperes felelősségét megállapította 30.253.000 forint vagyonsökkenés miatt, mely ítéletet a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyott.

A bíróság a jogerős ítéletet a felszámolási eljárás 2017. május 11-i jogerős befejezését követően, 2022. november 17-én hozta meg, azt a felperes részére 2023. január 10-én kézbesítették. A Cstv. 63. § (3) bekezdése szerint a per tárgya azon vezető kötelezése a felszámolási eljárásban ki nem elégített hitelezői igények megtérítésére, aki a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben a gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül és felelősségét a bíróság a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti perben jogerősen megállapította.

[5] Az alperes érdemi ellenkérelmében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 176. § (1) bekezdés e) pontja és a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás megszüntetését kérte, mivel a felperes által hiteles fordítás nélkül csatolt angol nyelvű okiratból nem derül ki, hogy a felperes perbeli jogképességgel rendelkezne. A becsatolt iratok nem igazolják, hogy a felperes létező, a jelen perben jogképességgel rendelkező olyan személy, aki a perben eljárhat. A becsatolt iraton 15 évvel korábbi dátum szerepel, nem igazolt, hogy a felperes jelenleg is létező cég, illetve a felperes olyan iratot is csatolt, ami nem minősül okiratnak.

[6] A törvényszék döntése indokolásában megállapította, hogy a felperes keresete megalapozott.

[7] Az alperes érdemi ellenkérelmében alaki kifogást terjesztett elő, állítva, hogy a becsatolt iratok nem igazolják, hogy a felperes létező, a jelen perben perbeli jogképességgel rendelkező személy, illetve az iratok a kiállításuk időpontjára tekintettel ennek igazolására nem alkalmasak, így az elsőfokú bíróság mindenekelőtt az alaki kifogásban foglaltakat vizsgálta.

A Pp. 33. § szerint a perben fél az lehet, akit a polgári jog szabályai szerint jogok illetnek meg, és kötelezettségek terhelnek. A nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvény (továbbiakban: Nmjt.) 68. § (1) bekezdése szerint a fél perbeli jog- és cselekvőképességére személyes joga alkalmazandó, míg a (4) bekezdés szerint a külföldön nyilvántartásba vett jogi személy és jogi személyiség nélküli jogalany perképességét – ellenkező bizonyításig – vélelmezni kell.

A bíróság kiemelte, a felperes a keresetleveléhez csatolta a helységnév cégbírójának asszisztense által 2008. július 17-én kiállított bejegyzési igazolást és annak egyszerűsített magyar fordítását. Ez rögzítette, hogy a társasági törvény, a CAP. 22. cikke alapján a felperes a helységnéven 2008. július 17-i hatállyal korlátozott felelősséggel bejegyzett, mentesített társaság, az említett törvény valamennyi, a bejegyzésre vonatkozó követelményének eleget tett. Csatolta továbbá ezen angol nyelvű okirat hiteles magyar fordítását, majd egy helységnéven működő közjegyző 2023. május 19-én kiállított angol nyelvű közjegyzői

tanúsítványát és annak hiteles fordítását, melyben a közjegyző tanúsította, hogy a felperesre vonatkozó csatolt dokumentumok a társaság székhelyén őrzött okiratok pontos és hiteles másolatai. Ezek az iratok a létesítő okirat, valamint az igazgatók nyilvántartása. A felperes a helyi jogi tanácsadók információira hivatkozva nyilatkozott arról is, hogy a társaság bejegyzését igazoló okirat csak egy alkalommal, a társaság alapításakor kerül kiállításra, abból friss változatot nem lehet beszerezni.

A bíróság megkeresésére az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztály által 2023. június 20-án adott tájékoztatás szerint az Egyesült Királyság tengerentúli területét képező helységnév viszonylatában a külföldi jogalanyok perbeli jogképességét, cselekvőképességét szabályozó nemzetközi jogforrás nincsen hatályban, ezért az Nmjt. az irányadó. Utalt arra, hogy a törvény 68. § (1) bekezdése értelmében a fél perbeli jog- és cselekvőképességére a személyes joga alkalmazandó. A tájékoztatás szerint a Főosztály nem rendelkezik információval a helységnéven bejegyzett cég perbeli jogképessége igazolásának módjáról, így az Nmjt. 68. § (4) bekezdése értelmében a külföldön nyilvántartásba vett jogi személy és jogi személyiség nélküli jogalanyok perképességét – ellenkező bizonyításig – vélelmezni kell. A helységnév vonatkozásában nincsen olyan mechanizmus, amely alapján a helységnév hatályos jogszabályai beszerezhetők lennének.

[8] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a becsatolt angol nyelvű okiratokkal és azok hitelesített magyar fordításával igazolta, hogy a helységnéven 2008. július 17-én nyilvántartásba vették, és a saját joga szerint rendelkezik perbeli jog- és cselekvőképességgel. Ezt erősítette meg a közjegyző 2023. május 19-én kiállított tanúsítványa is, amit a felperes angol nyelven, hiteles magyar fordítással ellátva az iratokhoz csatolt. A perben nem merült fel olyan adat, amely a Nmjt. 68. § (4) bekezdése szerinti vélelmet megdöntötte volna, így a bíróság az alperes alaki kifogását elutasította, melyre tekintettel a per megszüntetése iránti kérelme is megalapozatlan.

[9] A törvényszék a fentiek megállapítását követően rögzítette, a felszámolási kérelem benyújtásának időpontjában, 2009. április 22-én hatályos Cstv. 63. § (3) bekezdése szerint a felszámolási eljárás jogerős lezárását követő 90 napos jogvesztő határidőn belül – ki nem elégített követelés erejéig – bármely hitelező keresettel kérheti a bíróságtól [6. § (1) bekezdés], hogy a 33/A. § szerinti perben megállapított felelősség alapján kötelezze az adós volt vezetőjét követelésének kielégítésére. A (4) bekezdés szerint, amennyiben a felszámolási eljárás jogerős lezárásáig a 33/A. § szerinti perben jogerős döntés nem születik, a (3) bekezdésben meghatározott jogvesztő határidő kezdő napja a 33/A. § szerinti jogerős bírósági döntés napját követő nap.

Az adós felszámolási eljárása 2017. március 29-én fejeződött be jogerősen, mely időpontban a felelősség megállapítása iránti per még folyamatban volt, így a jogvesztő határidő a másodfokú bíróság jogerős ítéletének meghozatalát, 2022. november 17-ét követő napon kezdődött. A felperes a marasztalás iránti keresetét az ettől számított 90 napon belül, 2023. január 16-án nyújtotta be, így az a jogszabályban előírt határidőn belül érkezett a bíróságra.

[10] A felelősség megállapítása iránti perben hozott jogerős ítélet szerint az alperes az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, ezáltal az adós vagyona 30.253.000 forint összeggel csökkent, míg az adós felszámolási eljárása a felperes hitelezői igényének kielégítése nélkül fejeződött be.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 2. sorszámú végzésében felhívta az alperest az érdemi ellenkérelme előterjesztésére és tájékoztatta arról, hogy amennyiben az írásbeli ellenkérelmében csak alaki védekezést terjeszt elő, úgy az érdemi védekezés előterjesztésének hiányára figyelemmel a Pp. 203. § (2) bekezdése alapján jár el. Az alperes érdemi ellenkérelmében az alaki kifogáson túl érdemi védekezést nem terjesztett elő, a felperes által előadott tény- és jogállításokat érdemben nem vitatta.

A perben nem merült fel adat arra, hogy az alperes a felperes részére a hitelezői követelés körében teljesített volna. Az elsőfokú bíróság a felperesi kereset összegszerűségét alaposnak ítélte, mivel a követelt összeg a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett felperesi hitelezői igény összegét nem haladja meg, és a rendelkezésre álló adatok szerint a felperesi igény a felszámolási eljárásban és azt követően sem térült meg.

[11] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárás lefolytatására való utasítását, míg másodlagosan a megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, továbbá eljárás felfüggesztése iránti kérelmet is előterjesztett.

Elsődleges kérelme körében állította, hogy az előterjesztett alaki védekezése helytálló, azonban azt a törvényszék nem vizsgálta érdemben. Ez olyan eljárási hiba, ami a másodfokú eljárásban nem orvosolható.

Úgy vélte, hogy a felperes nem igazolta jogképességét és az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztály tájékoztató levele alapján sem vélelmezhető a jogképessége pusztán azért, mert a felperes becsatolt egy 2008-ban kelt, bizonytalan forrású irat fénymásolatát és az arról készült magyar nyelvű fordítást. Az ítélet megállapításával szemben a csatolt okiratmásolatokról készült fordítások nem igazolják a felperes létezését. Fellebbezéséhez csatolta a helységnév Kormányzósága 9/2000. (helyesen: 9/2020.) számú hivatalos angol nyelvű közleményét, amelyben – előadása szerint – a felperes, mint „a nyilvántartásból szerepelt személyek egyike szerepel”, (helyesen: a nyilvántartásból törölt személyek egyike szerepel), utalva arra is, hogy a törlésről a törvényszéket is tájékoztatta.

Úgy vélte, a felperes által csatolt irat, melyben egy helyi közigazgató nyilatkozott, nem elégséges a felperes létezésének az igazolására. Ha a közigazgató egy nyilvántartásból állapítja meg a felperes létezését, úgy nem lehetett akadálya annak sem, hogy a felperes e nyilvántartás tartalmát a törvényszékkel megossza. A jogalanyiség igazolása körében a körütekintést a magyar bíróságok az offshore cégek esetében sem nélkülözhetik.

Ha 2008-ban bírósági titkár igazolta a felperes nyilvántartásba vételét, 2023-ban ugyanezen szerv igazolhatja, hogy a felperes a nyilvántartásból történt törlése ellenére létező entitás. Nem merült fel olyan adat, amely a felperes létezését alátámasztotta volna, viszont olyan adat felmerült, ami a megszűnését állította. Az internetes keresés alapján az állapítható meg, hogy a felperest törölték a nyilvántartásból.

Az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztály tájékoztató levele alapján abban az esetben lehetett volna a jogképességet vélelmezni, ha a felperes létezése igazolt lett volna, azonban a világhálón elérhető adatok szerint ez aggályos. Utalt arra is, hogy a tájékoztató levél az ítélettel egyidejűleg jutott el hozzá, így a törlésről szóló tájékoztatás elérési útját nem tudta a törvényszékkal megosztani.

[12] A másodlagos kérelme körében előadta, hogy megküldte a bíróság részére a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Fegyelmi Bizottságának Fegyelmi Tanácsa 2023. május 8-án kelt határozatát. Ebben a fegyelmi bizottság megállapította, hogy a jelen ítélet alapját képező megállapítási perben az összecszerűség „alapját képező szakértő” fegyelmi vétséget követett el, mivel olyan szakkérdésben adott szakvéleményt, melyben kompetenciával nem rendelkezik. A fegyelmi határozat kétséget vet fel a tekintetben, hogy az ítéletben rögzített összeg helytálló, hiszen aggályos szakértői véleményen alapul. A határozattal szemben a szakértő felülvizsgálatot kezdeményezett, de büntetőeljárás is folyamatban van, hamis tanúzás büntette miatt.

[13] Kérte ezért a fellebbezés elbírálásának a felülvizsgálati kérelem jogerős lezárásáig történő felfüggesztését, és bejelentette, hogy a fellebbezés előterjesztésével egyidejűleg perújítást kezdeményez a jogerős ítélet vonatkozásában.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, valamint az alperes kötelezését kérte a felmerült perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú eljárás során előadottak változatlan fenntartása mellett úgy vélte, az alperesi hivatkozással szemben a törvényszék vizsgálta a felperes jogképességét, mindenben az Nmjt. és az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztály tájékoztatása szerint járt el. A felperes az elsőfokú eljárásban hiteles magyar fordítással ellátott okiratokkal igazolta, hogy a helységnéven 2008. július 17-én nyilvántartásba vették, és saját joga szerint működő, jogképességgel rendelkező társaság. Ezzel szemben az alperes mindenféle bizonyíték nélkül pusztán csak állította, hogy a felperes megszűnt. Ennek megfelelően a törvényszék helyesen állapította meg, hogy a perben nem merült fel olyan adat, ami a vélelmet megdöntötte volna.

Az alperes a fellebbezéséhez csatolt angol nyelvű irattal kívánta bizonyítani, hogy a felperest törölték a cégnyilvántartásból. E körben megjegyezte a felperes, évekkel ezelőtt, az elsőfokú megállapítási per folyamatban léte alatt egy adminisztrációs hiba következtében valóban technikailag törölték a cégnyilvántartásból, ez azonban csak ideiglenes, átmeneti jellegű volt. A felperes státusza visszaható hatállyal, jogfolytonosan, a törlésre tekintet nélkül még az

elsőfokú megállapítási per időtartama alatt visszaállításra került, azaz törlése teljes mértékben hatálytalan. Erről az alperes feltehetőleg tudomással bír.

A felperes állítása bizonyítékként csatolta a helységnév bíróságának a felperes „visszaállításáról szóló” határozatát, és annak hiteles magyar nyelvű fordítását. Csatolta továbbá a helységnévi cégbíróságnak a felperes „visszaállításáról szóló” igazolását és ennek hiteles magyar fordítását. A felperes működése a törlés időpontjára visszaható hatállyal, jogfolytonosan került visszaállításra, mely kapcsán a helységnév társasági törvényének VI. fejezetére, illetve annak 159. pontjára hivatkozott. Erre figyelemmel a társaságot úgy kell tekinteni, mintha nem törölték volna.

Úgy vélte, az előadottak alapján bizonyított, hogy a felperes az eljárás teljes időtartama alatt saját joga szerint bejegyzett, működő és jogképes társaság volt és jelenleg is az, így az elsődleges fellebbezési kérelem megalapozatlan.

[15] A másodlagos kérelem kapcsán kifejtette, a megállapítási per tartama alatt az alperes az eljárás szakértő ellen fegyelmi eljárást kezdeményezett, mely során hozott fegyelmi határozat megállapította, hogy a szakértő fegyelmi vétséget követett el. A határozat ellen a szakértő bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett, mely eljárás jelenleg is folyamatban van, de az alperes állítása szerint a fentiekkel kapcsolatban büntetőeljárást is kezdeményezett. Az alperes feltételezhetően a fentiek okán kérte a marasztalási ítélet megváltoztatását.

Megjegyezte, a felelősség megállapítási perben a törvényszéknek tudomása volt a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről, ezen tény ismeretében fogadta el a kirendelt szakértő kompetenciáját és hozta meg az ítéletét. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara később meghozott határozata kihatással nem bírhat a megállapítási ítéletre, azt a kamarai határozat nem írhatja felül. Az alperes nincs elzárva a perújítási eljárás kezdeményezésétől.

Utalt arra is, hogy jelen fellebbezési eljárás tárgya kizárólag annak megállapítása, hogy a marasztalási ítélet megfelel-e a vonatkozó jogszabályoknak. Úgy vélte, az ítélet megváltoztatására vonatkozó kérelem megalapozatlan.

[16] Az eljárás felfüggesztésére vonatkozó kérelem kapcsán előadta, hogy e kérelem nem megalapozott, és megjegyezte azt is, hogy a perújítás kezdeményezésére vonatkozó állítását az alperes nem támasztotta alá.

A Pp. 123. § felhívását követően rögzítette, a fellebbezési eljárás tárgya kizárólag annak megállapítása, hogy a marasztalási ítélet megfelel-e a vonatkozó jogszabályoknak, a megállapítási ítélet megfelelősége nem tárgya jelen eljárásnak. Adott eljárásnak nem tárgya, és nem is előkérdése, hogy a szakértő a megállapítási perben a rá vonatkozó szabályok szerint járt-e el. Ismételten utalt arra, hogy a szakértői kamara megállapítása nem lehet kihatással a jogerős ítéletre. Megismételte azt a hivatkozását is, hogy az alperes a perújítási eljárás folyamatban létét nem igazolta, bár egyébként sem szolgálna alapul az eljárás felfüggesztésére.

A fentiek alapján a fellebbezési eljárás felfüggesztésére az alperes által hivatkozott körülmények okán nincs lehetőség, a kérelme megalapozatlan.

[17] A fellebbezés nem alapos.

[18] Az elsőfokú bíróság az ügyben a tényállást kellően feltárta, és helytálló az abból levont jogkövetkeztetése is. A fellebbezésben felhozottak nem adnak alapot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a törvényszék új eljárás lefolytatására való utasítására, illetve az ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására.

[19] Az ítéltábla teljes mértékben egyetért a törvényszék releváns tényállásból levont, az alperes marasztalását eredményező jogkövetkeztetésével és annak indokolásával is. Annak megismétlése nélkül, a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek.

[20] Mivel az alperes fellebbezésében a fellebbezés elbírálásának – helyesen: a másodfokú eljárásnak – a felfüggesztését is kérte a felülvizsgálati eljárás jogerős lezárásig, vagyis a fegyelmi tanács által hozott határozattal szemben előterjesztett kereset jogerős elbírálásig, így az ítéltábla a fellebbezési kérelmek elbírálását megelőzően e kérelmet vizsgálta.

[21] A Pp. 123. § (2) bekezdése értelmében a bíróság az írásbeli ellenkérelem – vagy annak hiányában beszámítás – előterjesztését követően a peres eljárást akkor is felfüggesztheti, ha a per eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelynek tárgyában közigazgatási per, más polgári per vagy a bíróság hatáskörébe tartozó más közigazgatási vagy polgári eljárás már folyamatban van.

[22] Nem vitásan, a felek egybehangzóan nyilatkoztak a fegyelmi tanács határozatával szembeni kereset benyújtásáról, azonban a hivatkozott per nem szolgálhat alapul a jelen eljárás felfüggesztésére. Az adott marasztalási pernek ugyanis az alperesi felelősség jogerős megállapítása az előkérdése, melyre nem vitatottan sor került, így tévesen kérte az alperes egy harmadik személy által, más tárgyban kezdeményezett peres eljárásra tekintettel a jelen eljárás felfüggesztését.

[23] Azon hivatkozás kapcsán, mely szerint az összecszerűséget kétségesse teszi a fegyelmi tanács határozata, utal az ítéltábla arra, hogy az alperesi hivatkozás szerint is a szakértő által kezdeményezett per tárgya a kompetenciavétség fennállása. A csatolt határozat szerint [2. oldal 6. bekezdés] a fegyelmi tanács a szakvéleménynek a bejelentő (alperes) által

vitatott tartalmi kérdéseit nem tárgyalta, a szakvéleményt szakmai szempontból nem vizsgálta [határozat 3. oldal 4. bekezdés]. Megjegyzi továbbá az ítéltábla azt is, hogy a megállapítási perben eljáró bíróságok a döntésüket nem pusztán a hivatkozott szakvéleményre alapították.

A fentiek okán az eljárás felfüggesztésének a feltétele nem áll fenn, ezért az ítéltábla az erre irányuló kérelmet elutasította.

[24] Az alperes a fegyelmi eljárás során hozott határozatra alapítottn az ítélet megváltoztatását is kérte. Másodlagos fellebbezési kérelmében e körben fejtette ki álláspontját, míg egyéb előadást nem tett. A felhozottak azonban a fentebb kifejtettek alapján az ítélet megváltoztatására sem adnak alapot.

[25] Megalapozatlan az alperes elsődleges fellebbezési kérelme is, melyben lényegében a felperes perbeli jogképessége vizsgálatának a hiányára alapítottn kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a törvényszék utasítását új eljárás lefolytatására.

[26] Az ítéltábla teljes mértékben egyetért a törvényszék álláspontjával a felperes perbeli jogképességét illetően. A felperes által csatolt okiratok, azok hiteles magyar fordításai, az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztálya által adott tájékoztatás, valamint az irányadó Nmjt. 68. § (1) és (4) bekezdéseinek az egybevetése alapján helytállóan vont következtetést a törvényszék arra, hogy a felperes a helységnéven nyilvántartásba vett, létező társaság, a saját joga szerint rendelkezik perbeli jog-és cselekvőképességgel.

[27] Az ítéltábla kiemeli, az alperes azon előadását követően, mely szerint a felperest az interneten elérhető adatok szerint törölték a nyilvántartásból, vagyis jelenleg nem létezik, a felperes a törvényszék felhívására csatolta a helyi közjegyző által kiállított közjegyzői tanúsítványt és annak hiteles fordítását, mely tanúsítja a felperes létezését, illetve a törvényszék megkereste az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztályát annak közlése végett, hogy a felperes jogképessége milyen iratokkal igazolható. A törvényszék ezen iratokat – melyeket döntése alapjaként figyelembe vett – 2023. június 27-én megküldeni rendelte az alperesnek is, azonban a meghírusulási igazolás szerint azokat nem vette át, illetve szabályszerű idézése ellenére nem jelent meg a 2023. július 4-én megtartott tárgyaláson.

[28] Mivel a törvényszék a felperes perbeli jogképességét az alperesi vitatást követően vizsgálta, a szükséges adatokat, információkat beszerezte – melyeket az alperesnek is megküldeni rendelt –, így tévesen állította az alperes, hogy a törvényszék érdemben nem vizsgálta az alaki védekezését.

[29] Bár az alperes a fellebbezésében a Pp. 373. § (2) bekezdésében foglaltak alapján meg nem engedett módon hivatkozott az angol nyelvű, 2020. április 27-én kelt közleményre – mely állítása szerint a felperes nyilvántartásból való törlését tartalmazza –, a felperes a fellebbezési ellenkérelme mellékleteként csatolt okirattal igazolta, hogy 2021. június 7-i hatállyal „visszaállították a cégjegyzékbe” az irányadó jogi szabályozás értelmében a törlés időpontjára visszamenőleges hatállyal.

[30] Mivel a rendelkezésre álló adatok alapján a felperes jogképessége megállapítható és az adott eljárásra irányadó Cstv. 63. § (3) és (4) bekezdésében foglalt feltételek fennállását is igazolta, így a törvényszék alappal kötelezte az alperest a Cstv. 33/A. § szerinti perben megállapított felelőssége alapján a felperes eljárásban meg nem térült követelésének a kielégítésére.

[31] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helytálló indokai alapján a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárással felmerült költségek megfizetésére az alperes köteles. Ennek keretében megfizetni tartozik az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket. Tekintettel arra, hogy az így számított 2.420.240 forint összegű fellebbezési eljárási illetékből az alperes az Itv. 62. § (1) bekezdés v) pontja által biztosított illetékfeljegyzési joga ellenére megfizetett 1.500.000 forintot, így a le nem rótt 920.240 forint eljárási illeték megfizetésére köteles.

Megfizetni tartozik továbbá a felperes jogi képviselőjével a másodfokú eljárás során felmerült ügyvédi költséget, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján 553.795 forint + áfa összegben állapította meg.

[33] Az ítéltábla tájékoztatja az alperest, hogy a meg nem fizetett 920.240 forint fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. január 24.

Dr. Czifra Veronika

a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Volein Anna

bíró

Dr. Mózsik Tímea

bíró